

The Goose is Out #5 vraag 3  
Volmaakt onvolmaakt

*Ik heb het altijd klaargespeeld te veranderen van een bewonderaar van vrouwen in een vrouwengek.*

Als je een bewonderaar van vrouwen bent dan zal je onvermijdelijk omslaan in een vrouwengek, want bewondering is bedrieglijk; bewondering is mogelijk alleen op een afstand.

Hoe dichterbij je komt, hoe dwazer je er zal uitzien en ben je eenmaal gevangen door de vrouw, dan moet je wel zijn omgeturnd tot een verdomde dwaas. En je probeerde op alle mogelijke manieren te worden gevangen, dus kun je er ook niet makkelijk uitkomen.

Een muizenval holt nooit achter een muis aan, de muizenval zit gewoon gecenterd, geaard. De muis in zijn vage romantiek slaat aan het dromen over de knusheid in de muizenval, de geur van het voedsel daarbinnen, de spaghetti en dat alles, en hij loopt in de val. Het is een koud kunstje in de val te lopen; erg moeilijk er weer uit te komen, omdat de muizenval enkel een ingang heeft en geen uitgang.

Dus Prasad, het gaat steeds weer gebeuren!

Ik bewonder geen enkele vrouw; ik ben geen romanticus, ik ben erg concreet. Wat ik ook zeg over mannen of vrouwen, is gewoon een feit – geen ficties hoor! En ben je eenmaal gevangen, dan zit je voortdurend in de moeilijkheid, want er zijn andere muizen vallen overal in het rond, die er knusser uitzien, warmer, knapper, pikanter. Eigenlijk is het woord "spicy" (pikanter), enkel maar het meervoud van "spouse" (echtgenoot). En het huwelijk is een heel vreemde affaire; het dessert wordt als eerste opgediend en dan wordt alles weggekiept!

Na een harttransplantatie kreeg de patiënt instructies van zijn arts. Hij werd op een streng dieet gezet, mocht geen tabak en kreeg de raad minstens acht uur slaap per nacht te nemen. Tenslotte vraagt de patiënt "Hoe moet het met mijn seksleven, dok? Kan het voor mij geen kwaad, geslachtsgemeenschap?"

"Enkel met je vrouw," antwoordt de dokter. "We willen niet dat je àl te opgewonden raakt."

Een man van middelbare leeftijd gaat naar een dokter en legt uit dat zijn vrouw hem voortdurend aan z'n kop zeurt over zijn afnemende potentie. Hij geeft hem een doosje pillen en verzekert hem dat die wonderen doen.

Een maand later komt de man terug, klaarblijkelijk tevreden over de resultaten. "De pillen zijn fantastisch!" zegt hij, "ik heb het iedere nacht drie keer gedaan."

"Prachtig" antwoordt de dokter, "Wat zegt je vrouw van je vrijpartijen nu?"

"Hoe zou ik dat nou weten?," zegt hij met een schouderophalen, "Ik ben nog niet thuis geweest!"

Je vraagt me, Prasad: *Wat is uw geheim?*

In mijn leven is er geen geheim – of je kunt het een publiek geheim noemen. Ik heb niets verborgen: ik leef niet als een vuist, ik leef als een open hand. Niets is verborgen, niets is esoterisch, niets is geheim; alles is zo klaar als een klontje.

*U heeft meer vrouwen leiding gegeven dan echt mogelijk is, en toch bent u vrij gebleven en door hen allen geliefd.*

Het publieke geheim is dat je vrij kunt zijn enkel als je te veel vrouwen om je heen hebt. Dan zijn ze zo met elkaar bezig dat ze je absoluut alleen laten; eigenlijk vergeten ze jou helemaal! Hun jaloezieën, hun afgunstigheden zijn genoeg om hen bezig te houden. Als iemand echt vrij wil zijn van vrouwen, dan is dat de enige manier! Dit is mijn publieke geheim!

En ze houden allemaal van me om de simpele reden dat ik van niemand het bezit ben, en dat ik evenmin iemand bezit. Als je een vrouw bezit, dan heb je de poppen aan het dansen. Als je door een vrouw bezeten wordt, dan zit je in de problemen. Ik bezit niemand, ik ben evenmin iemands bezit. Ik blijf mijn eigen ding zitten doen – wat betekent 'niets doen' – en ik zorg dat de vrouwen in een kringetje rond blijven draaien. En ze hebben zoveel problemen; ze kunnen het zich veroorloven mij helemaal te vergeten!

En je zegt: *U heeft meer vrouwen leiding gegeven dan echt mogelijk is...*

Nee, je kent de limiet niet. Zelfs de hemel is niet de limiet! Als de nieuwe commune er komt zul je eens wat zien: ik zal zo veel vrouwen leiding geven, zelfs als ik dood ga, dat het jou nog jaren zal kosten te ontdekken dat de man er niet langer meer is! Ze zullen zoveel trammelant maken en dansen en liefhebben en allerlei dwaze dingen doen, dat je niet eens te weten komt of ik hier nog ben of vertrokken ben.

En ik heb ze de leiding gegeven omdat zij meer pragmatisch zijn dan mannen; ze hebben een groter vermogen om met de realiteit om te gaan. Ze zijn aardgebonden. De man neigt meer naar de hemel, de vrouw is geworteld in de aarde. Het is een heel pragmatische opstelling. Als de vrouw de hele wereld onder haar leiding neemt, zal de wereld veel idiote dingen laten varen. Bij voorbeeld, oorlogen zullen verdwijnen. Natuurlijk zullen er meer mooie kleren zijn, modeshows, mannequinshows, maar wapens, atoombommen, waterstofbommen enz. zullen verdwijnen – geen vrouw die geïnteresseerd is in al deze dingen. Hiroshima en Nagasaki zullen niet nog eens gebeuren; het is enkel de man die deze dingen kan doen. Kruistochten gaan verdwijnen, godsdienstoorlogen gaan verdwijnen, jihads verdwijnen. Geen enkele vrouw interesseert het; haar interesse is heel pragmatisch, reëel. Ze stelt meer belang in kleding, cosmetica, schoonheid; en die interesses zijn goed - ze houden je levendiger. De interesses van mannen zijn erg gevaarlijk – politiek, godsdienstig, economisch – en ze brengen meer en meer onheil.

Onder het mom van de mensheid te dienen gebeurt er meer onheil dan wat ook maar; in drieduizend jaar zijn er vijfduizend oorlogen uitgevochten en dat kun je allemaal op het krediet van de man schrijven. Ontelbare mensen worden gedood uit naam van de liefde, uit naam van democratie, van vrijheid, van liefde. Wel, geen enkele vrouw kan dat doen. En ik denk niet dat je een wereldoorlog kan hebben vanwege cosmetica of kleding en design en drama's en nieuwe gerechten – je kunt geen wereldoorlogen krijgen om deze dingen! Ik wil dat mijn commune heel aardgebonden is, want dit is mijn ervaring, de observatie van vele levens: dat de boom eerst diep de aarde in moet gaan; hoe dieper de wortels gaan, des te hoger de takken oprijzen. Als je tot de sterren wilt reiken met je bloemen dan moet je gaan tot op de steenbodem van de aarde.

Alle wereldgodsdiensten zijn een beetje mistig gebleven, chaotisch, om de eenvoudige reden dat ze allemaal tot de sterren probeerden te reiken, tot het ongekende, tot wat verafgelegen was, zonder ooit na te denken over de wortels.

Boeddha was tegen vrouwen, hij wilde vrouwen niet inwijden. Hij zei dat zijn religie vijfhonderd jaar zou hebben geduurd, maar doordat hij er tenslotte in toestemde vrouwen te initiëren zijn religie zou verdwijnen binnen vijfhonderd jaar. Wat ik zelf heb waargenomen is precies het tegenovergestelde: zonder vrouwen zou die niet eens vijf honderd jaar hebben geduurd, want op het moment dat Boeddha stierf begonnen alle mannen ruzie te maken – ideologische oorlogen. Tweeëndertig sekten werden er meteen geboren, nog dezelfde dag! Zelfs Boeddha's lichaam was nog niet eens totaal verbrand en tweeëndertig filosofische scholen, tweeëndertig interpretaties kwamen er. De oorlog was begonnen.

Toen Jezus werd gekruisigd, waren al die twaalf dwazen weg. Drie vrouwen waren er om zijn lichaam van het kruis af te halen, maar geen enkele man. Maria Magdalena was er, de prostitué, haar zuster was er, Martha, en Jezus' moeder Maria was er. En al die apostelen, die fanatici, waar waren die heengegaan? Ze waren het Vaticaan aan het voorbereiden, de toekomst aan het voorbereiden, met Jezus was het afgelopen! Nu was het een kwestie van theologie, de filosofie, de ideologie. Maar die drie vrouwen bekommerden zich niet om theologie of filosofie, zij bekommerden zich om zijn lichaam. Zij waren praktischer, ze waren trouwer, eerlijker, oprechter. Ze hielden van de man, ze namen risico voor de man, ze waren bereid om veroordeeld te worden. Al die mannen waren foetsie.

Een van de meest onderlegden van Jezus' discipelen was Judas; hij verraadde hem voor slechts dertig zilverlingen. Geen enkele vrouw zou dat hebben kunnen doen. En hij was de meest intellectuele onder al Jezus' discipelen. Maar intellectuelen kunnen heel makkelijk verraden. Zij zijn de meest afvallige mensen op de wereld, want hun hart doet er niet in mee, enkel hun hoofd – en het hoofd is sluw, het hoofd is berekenend. De vrouw leeft vanuit haar hart.

Vandaar dat mijn commune functioneert op een totaal nieuwe manier: die moet eerst wortel schieten. Dat is de manier van alle tuinlieden: eerst moet je aarde geven, mest, wortels aan de plant. Dan komen er bloemen, op eigen houtje. Bloemen komen er, maar ze kunnen niet komen zonder wortels. Wortels en bloemen zijn als twee vleugels: heb je beide vleugels, dan is de hele hemel voor jou. Maar het belangrijkste, het eerste, het wezenlijke, het fundamentele, is de wortel.

De vrouw is de wortel van alle leven; de man kan hoogstens een tak zijn, een bloeiende tak, een mooie tak – een verlangen, een streven om de sterren aan te raken. Ze moeten samengaan. Daarom, Prasad, heb ik zoveel vrouwen hier neergezet, en langzaam maar zeker zullen zij de hele grond overnemen en jullie vrijlaten, mannen vrijlaten om tot bloemen uit te groeien.

Een echte commune heeft mannen en vrouwen in een intense synchroniciteit. Alle vroegere communes moesten wel sterven omdat ze afhankelijk waren alleen van mannen; ze zorgden nooit voor de vrouwen. En geen enkele vrouw is ooit in staat geweest een commune te scheppen omdat ze niet naar de sterren streeft.

Een commune betekent een streven, een verlangen, een enorm verlangen naar groei, een immense drang tot verkennen. Geen enkele vrouw kan redenen vinden om de funderingssteen te leggen voor een commune. De man is altijd geïnteresseerd in wat ver weg is, dus wordt hij de oorspronkelijke bron van communes; maar geen enkele man is in staat wortels te leveren.

En dit is het probleem geweest in het verleden: de vrouw kan wortels verschaffen maar ze is niet geïnteresseerd in bloemen, en de man kan bloemen geven maar is niet geïnteresseerd

in wortels. Intense synchroniciteit is er nodig, intense harmonie. Dat probeer ik hier voor elkaar te krijgen.

Bezeten van het idee om allerlei slag klanten te plezieren met meisjes van het allerhoogste niveau, zette de madame een sporthuis van drie verdiepingen op. Ze had ex-secretarissen, geselecteerd op hun efficiency, op de eerste verdieping; ex-modellen, geselecteerd op schoonheid, op de tweede; en ex-schooljuffrouwen, geselecteerd op intelligentie, op de derde. Naarmate de tijd verstreek merkte de madame dat bijna al het spel naar verdieping nummer drie ging. Ze vroeg waarom en het antwoord op de puzzel kwam ten slotte van één van de vaste klanten.

"Wel", zei de sportieve heer. "U weet hoe die schooljuffrouwen zijn: ze laten het je nog eens en nog een keer doen, totdat je het goed snapt!"

En dit is het echte publieke geheim: mijn vrouwelijke sannyasins doen het heus voortreffelijk goed, en ze zullen zorgen dat je het nog eens en nog eens doet totdat je het correct doet!

De ochtend na het kantoorkerstfeest wordt de man wakker met een vreselijke kater. "Ik voel me beroerd" klaagt hij.

"Maar goed ook", zegt zijn vrouw. "Je hebt je aangesteld als een idioot gisteravond".

"Wat heb ik dan gedaan?"

"Je raakte in een ruzie verzeild met je baas en hij heeft je ontslagen."

"Nou, hij kan naar de verdommenis lopen!"

"Dat is precies wat je tegen hem zei".

"Is het heus?" zegt hij ongelovig. "Dan moet je de oude geit maar neuken!"

"Dat is nou net wat ik gedaan heb" antwoordt zijn vrouw. "Je gaat terug naar je werk op maandag."

Heel praktisch!

Sam zegt tegen zijn vrouw, Becky, dat ze vanwege de inflatie moeten beknibbelen op de uitgaven – niet meer buiten de deur eten, geen theater, geen concerten enz. Becky doet haar beklag als antwoord daarop: "Maar Sam, als je nou alleen maar leerde hoe je moet neuken, dan konden we de chauffeur afschaffen!"

Maar de man leeft in een totaal andere wereld!

Een man komt terug van een bijeenkomst en laat zijn vrouw trots een gallon bourbon zien, die hij gewonnen heeft omdat hij het grootste seksorgaan heeft van alle aanwezigen.

"Wat!" roept zij uit "Je wilt me toch niet vertellen dat jij je zaakje hebt laten zien waar al die mensen bij waren?"

"Enkel ver genoeg om te winnen", is zijn antwoord, "enkel ver genoeg om te winnen!"

De laatste vraag: *Osho, ik ben begonnen u vragen te stellen, wel drie of vier keer al. Iedere keer dat er een brief klaar was, had ik het gevoel dat alles wat ik geschreven had nonsens was en dus gooide ik ze allemaal in de prullenbak. Desondanks wil ik graag dat u een paar woorden tegen me zegt, hoewel ik zelden naar uw woorden luister – alleen maar horen, in uw nabijheid zijn.*

*Sinds ik hier ben aangekomen, ben ik echt geïrriteerd. Het ging prima met me in het Westen en ik had nooit naar een meester gezocht. Nu ben ik hier en ik heb geen zin om terug te gaan. Wat is me toch overkomen?*

Anneliese, ik ben jou overkomen! Nu is er geen weg terug, en zelfs als je teruggaat, dan ga ik met je mee. Ik ga je achtervolgen, overall! Ik kan je geïrriteerdheid begrijpen. Dat is voor mij heel de lol – mensen irriteren! Zijn ze eenmaal geïrriteerd, dan zijn ze gevangen.

Natuurlijk, je hebt gelijk dat je het in het Westen goed had; nu kun je het nooit meer ergens anders goed hebben, maar alleen nu, hier. Nu kan geen Westen en geen Oosten je van enig nut zijn. Je hebt van iets geproefd dat je niet eerder geproefd hebt. En als je eenmaal iets geproefd hebt – iets alcoholisch, iets als LSD – dan kun je nooit meer dezelfde persoon opnieuw zijn. De smaak blijft hangen, blijft je achtervolgen.

En dit is pure LSD, wat hier gebeurt! Het is geen chemische LSD, het is alchemisch – veel verfijnder dan chemische LSD ooit kan zijn. Het is echte soma! Het is wat er altijd gebeurd is tussen een meester en een discipel. Het is niet nodig om naar mijn woorden te luisteren, Anneliese; enkel bij me zijn is voldoende, enkel in harmonie zijn, dat is genoeg. Woorden zijn enkel strategieën om je op mij afgestemd te houden zodat je niet in slaap valt, zodat je wakker blijft.

Je zegt: Iedere keer dat er een brief klaar was, had ik het gevoel dat alles wat ik geschreven had nonsens was...

Dat is het ook! Maar je hoeft het niet weg te gooien, wat moet ik hier anders gaan doen? Gebruik mij als een prullenmand; dus wat je ook schrijft, zin, onzin ...het is allemaal onzin ... wat mij betreft is het allemaal onzin. Daarom kun je het naar mij sturen, en ik maak er dan een of ander waanzinnig iets van.

Nadat hij genoeg geld had opgehaald door aalmoezen, besloot een inwoner van de Bowery zijn verfrissing te nemen bij een van Wall Street's betere drinkgelegenheden.

Een financieel magnaat die naast hem zat was zichtbaar ontsteld door de verschijning en de lucht van de randstedelijke figuur, en wel zo erg eigenlijk, dat hij zich naar de man keerde en bits zei: "Reinheid komt na goddelijkheid .. John Wesley." Er werd geen acht op zijn woorden geslagen.

Enkele minuten later, sprak de financier weer luid: "Reinheid komt na goddelijkheid. .. John Wesley." Nog steeds werd hij genegeerd.

Eindelijk schreeuwde de zichtbaar geïrriteerde financier in de man zijn gezicht: "Reinheid komt na goddelijkheid ... John Wesley !."

Waarop de achterbuurtbewoner kalmpjes antwoordde: "Val dood jij! ... Tennessee Williams."

Je kunt mij elke onzinvraag stellen; ik zal je nog grotere onzin verkopen. Daarin ben ik een expert... de enige bekwaamheid waarop ik aanspraak kan maken! Hoe baarlijker nonsens een vraag is, des te meer geniet ik ervan, want het vraagt om een nog onzinniger antwoord. Als je iets idioots vraagt, betekend het dat je om iets idioots vraagt, en ik ben de laatste die je daarin kan overtreffen!

Anneliese ...

Een man ging naar een restaurant en bestelde zijn ontbijt. Toen de serveerster zijn koffie bracht, merkte hij dat haar duim in de koffie stak. Toen de roereieren kwamen, merkte hij weer dat haar duim in de eieren zat.

Dat was wat al te gortig en hij zegt: "Juffrouw, ik heb niets gezegd toen ik uw duim in mijn koffie zag, maar nu zie ik dat uw duim in mijn eieren zit, ook dat nog."

"Ja" zegt de serveerster, "Ik heb pijnlijke reuma in mijn duimgewricht, en de dokter heeft tegen me gezegd: "steek hem in iets warmes, dat verzacht de pijn."

De man is nijdig en zegt: "Nou, waarom stop je hem niet in je reet?"

"Ja, dat doe ik heus wel," antwoordt de serveerster, "maar alleen als ik in de keuken ben!"